Anul al 58-lea
16 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei. In străinătate 6 lei.
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 313 Luni 17 Noembrie 1941
16 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

PUTEREA CREDINŢEI

Ceace dă fiinţei gânditoare puterea de a rezista la toate încercările Soartei, ceace îi dă tăria de a ocoli toate ispitele contrarii legilor omeniei adevărate, este credinţa în puterea divină care orânduește totul şi ea nu poate fi zdruncinată, nu poate fi distrusă nici prin asuprire nici prin teroare.

Credinţa constitue suprema speranţă a deznădăjduiţilor, ea este limanul tuturor sforţărilor şi mângâerea tuturor amărăciunilor, iar sălbatecele metode de persecuţie întrebuinţate de bolşevismul păgân împotriva creştinismului, se dovedesc a fi complet inutile, judecând după ştirile venite din satele şi oraşele din fosta Rusie, eliberate de armatele germane şi aliate.

O mărturie oficială o dă „Buletinul consiliului ecumenic" Nr. 31 din Septembrie 1941:

„Printr'un decret al autorităţilor militare germane, catedralele din Borissovo şi Smolensk au fost redate destinaţiei lor reale. Când s'a anunţat retârnosirea catedralelor cari erau până atunci întrebuinţate ca magazii de mărfuri, un mare număr de persoane s'au oferit să le curețe şi apoi să le aranjeze cât mai bine. Icoanele cari fuseseră ascunse, au fost puse din nou la locurile lor.

O mare mulţime de oameni şi numeroşi soldaţi germani au venit pentru târnosirea bisericii din Borissovo. Preotul militar a făcut slujba prin rugăciuni şi prin citirea pasagiilor din Sf. Scriptură. Când interpretul a anunţat că preotul militar va binecuvânta casa lui Dumnezeu, mulţimea a îngenunchiat şi a primit şi ea binecuvântarea.

După aceia un om vârstnic a înaintat cu o carte în mână şi a început să cânte liturghia ortodoxă. Ceilalţi credincioşi îl imitară şi astfel, după mai bine de două zeci de ani, vechea liturghie ortodoxă a răsunat din nou în catedrală".

De pretutindeni, din sate şi din oraşe, ziarele Elveţiei neutrale publică veşti înduioşătoare în care se exprimă adânca emoţie pe care au resimţit-o cei cari aud azi sunetele clopotelor ce cheamă credincioşii la rugăciune, clopote ce amuţise de peste două decenii.

„Otrava ateismului n'a contaminat massele mari ale populaţiei, cu toate sforţările bolşevicilor şi satanicei lor propagande. Orăşenii şi mai ales ţăranii au rămas, în majoritatea lor covârşitoare, credincioşi Bisericei ortodoxe. Cazurile de renegare au fost rare şi erau aspru judecate de populaţie. Acum asistăm la o mare renaştere religioasă şi bisericile sunt pline de lume. In toate parohiile au loc solemnităţi şi procesiuni religioase" scrie un corespondent al lui „Journal de Génève".

Credinţa n'a putut fi scoasă cu forţa din sufletele oamenilor şi constatarea aceasta îmbucurătoare dă nădejdi tuturora, că din nou vor fi cunoscute căile Domnului, pe care numai păgânii le contestă, cu intenţia lor perfidă de a distruge din sufletul omenesc tot ceeace îl apropie de altruismul care formează baza creştinismului.

Temerea de judecata supremă, supunerea faţă de pravilele religiei sunt mai prezente decât legile făcute de oameni şi de aceia acolo unde credinţa n'a pierit, poate să răsară din nou atmosferă de iubirea semenilor, dorinţa muncii cinstite şi rodnice, respectul faţă de avutul altuia şi mai ales respectul faţă de durerea şi de suferinţa umană.

Credinţa nu e numai o necesitate sufletească, e o forţă în opera de diriguire a masselor pe căile binelui şi de aceia conducătorii popoarelor şi-au dat seama că numai graţie ei pot domni armonia şi propăşirea, în mijlocul mulţimilor care dela Divinitate aşteaptă îndrumarea pământeştei existenţe şi a vieţii de dincolo de Neant.

SITUAŢIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

Luptele dela Sevastopol şi Kerci.—Pierderile flotei engleze in Mediterana orientală

de R. SEIŞANU

Trupele sovietice, care au rămas în sectoarele Sevastopol şi Kerci din Crimeea, opun încă rezistenţă înaintării forţelor germane şi române.

Pe când însă apărătorii cetăţii şi bazei navale dela Sevastopol ocupă înălţimile din apropiere, care sunt puternic fortificate, cei dela Kerci au pierdut liniile întărite dela sudul acestui oraş, ca şi fortificaţiile de coastă dela sud-est, aşa în cât rezistenţa lor va fi în curând înfrântă. Situaţia flotei sovietice din Marea Neagră a devenit critică, căci ea nu mai dispune acum decât de porturile orientale, Noworossisk şi Batum, ce nu întrunesc condiţiile unor baze navale, — primul fiind un port comercial cu instalaţii moderne şi un centru industrial pentru armamente, iar al doilea un port petrolier.

Celelalte porturi de pe aceiaşi coastă — Anapa, Tuapse, Adler, Suchum şi Poti — sunt mici. Dintre ele Tuapse prezintă importanţă ca port petrolier.

Intâia conductă de petrol leagă Baku, portul de pe coasta Mării Caspice, de Batum şi a doua conductă, leagă Tuapse de Grozni (regiunea petroliferă situată la N.-E. de Baku).

După ocuparea sectorului Kerci de către trupele germane şi române, va fi ameninţată regiunea din Caucazia occidentală apropiată de Marea Neagră cu portul Noworossisk.

Un refugiu în bazinul oriental al Mării Negre nu ar prezinta nici o siguranţă flotei sovietice, nu numai din cauza lipsei unei baze navale de primul ordin, dar şi din cauza avioanelor germane.

Odată ocupată întreaga Crimee, germanii vor folosi această peninsulă înaintată în centrul Mării Negre ca o platformă excelentă pentru organizarea atacurilor aeriene împotriva vaselor de război şi de comerţ sovietice, ca şi a obiectivelor militare din Caucazia.

In sectorul central al frontului şi în deosebi în regiunea Malo Jaroslaveţ, trupe de infanterie ajutate de formaţiuni blindate sovietice au dat mai multe contra-atacuri, care au fost respinse de forţele germane. In aceste lupte inamicul a pierdut 44 de tankuri.

La sud de Moscova avioanele germane „Stuka", în formaţiuni mari, au atacat fortificaţiuni de campanie, baze aeriene şi trupe sovietice concentrate în diferite puncte.

Comunicatul marelui cartier german anunţă că în cursul acestor atacuri, „inamicul a suferit pierderi grele în oameni, arme grele şi material de război".

Alte atacuri aeriene s'au dat eri de aviaţia de luptă germană în regiunea dela est de lacul Ladoga; în zonele oraşelor Moscova şi Leningrad şi dealungul căii ferate Murmansk cu multă eficacitate.

După informaţiile date de

(Continuare în pag. 2-a)

Regiunile Caucazului de Nord şi de Sud, cu zonele şi conductele petrolifere

Universitatea din Bucureşti şi-a redeschis eri porţile

La solemnitate a asistat şi M. S. Regele

D. prof. Mihai Antonescu, vice-preşedinte al consiliului de miniştri, rostindu-şi cuvântarea în prezenţa M. S. Regelui Mihai I.
La stânga Suveranului d-nii Horia Hulubei, rectorul Universităţii din Bucureşti şi I. Finţescu, decanul facultăţii de drept

Universitatea Capitalei şi-a redeschis eri porţile, în cadrul unei solemnităţi deosebite.

După cum a afirmat decanul facultăţii de drept, d. prof. I. N. Finţescu, Regele Ţării asistă pentru prima dată la o deschidere de an universitar.

Aula în care s'a desfăşurat solemnitatea, în palatul facultăţii de drept, este ticsită. Studenţii populează balcoanele, firidele, galeriile... Iar în incintă iau loc profesorii celor 7 facultăţi ale Universităţii, conferenţiarii universitari, docenţii, şefii de lucrări, asistenţii — şi toate celelalte persoane invitate.

M. S. Regele soseşte la ora 11.

Este întâmpinat la intrare de d. prof. Mihai Antonescu, preşedinte ad-interim al consiliului de miniştri, profesor al facultăţii de drept, care apare în robă — precum şi de d-nii: prof. Horia Hulubei, rectorul Universităţii, prof. I. N. Finţescu, decanul facultăţii de drept, prof. Al. Marcu, decanul facultăţii de litere şi filozofie, prof. dr. V. Ciocâlteu, decanul facultăţii de medicină, prof. dr. Al. Vechiu, decanul facultăţii de medicină veterinară, prof. dr. I. Vintilescu, decanul facultăţii de farmacie, prof. Şerban Ionescu, decanul facultăţii de teologie, prof. Atanasiu, decanul facultăţii de ştiinţe, d. G. Ianul, secretarul general al Universităţii.

M. S. Regele intră în aulă în aplauzele furtunoase ale studenţimii.

Lângă Suveran iau loc d. prof. Mihai Antonescu, rectorul Universităţii şi decanii facultăţilor.

Sunt de asemeni de faţă d-nii: prof. dr. Petre Tomescu, ministrul sănătăţii şi ocrotirilor sociale, general N. Stoenescu, ministrul finanţelor, ing. C. Buşilă, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor, Const. Stoicescu, ministrul justiţiei, prof. I. Gabrea, secretarul general al ministerului educaţiei naţionale, prof. Vintilă Mihăilescu, directorul general al învăţământului superior.

Manifestaţia de simpatie pe care studenţimea o face M. S. Regelui este impresionantă. Acordurile „Filarmonicei", care intonează Imnul Regal, aproape că nu se aud de ropotul aplauselor celor cari aclamă pe Rege.

Serviciul religios este oficiat de părintele Mihail Bulacu, parohul bisericii Sf. Elefterie. Iar răspunsurile sunt date de corul studenţilor teologi.

Cuvântarea d-lui prof. Horia Hulubei, rectorul Universităţii

După ce serviciul religios a luat sfârşit, Majestatea Sa Regele dă cuvântul d-lui prof. Horia Hulubei, rector al Universităţii din Capitală.

MAJESTATE,

„Universitatea vă mulţumeşte cu recunoştinţă şi dragoste, că aţi binevoit să veniţi astăzi între noi.

Aţi fost pe câmpurile de luptă şi aţi văzut cum toţi, dela Mareşalul nostru până la soldat, au înţeles să răspundă comandamentului sacru de solidaritate românească, integrală.

Aţi venit azi între noi să luaţi parte la sărbătoarea muncii tineretului, pe care l-aţi întâlnit nu de mult, sub şuerul gloanţelor vrăjmaşe.

Aici lupta se continuă, nu mai puţin aprigă, pentru promovarea elitelor neamului.

Prezenţa Majestăţii Voastre între noi, profesori şi studenţi, ne cinsteşte mult şi ne îndeamnă şi mai mult la lucru.

Să ne trăiţi Majestate". (Puternice ovaţiuni la adresa Suveranului).

TELEGRAMA TRIMISA DE D. MAREŞAL ION ANTONESCU

D. rector Hulubei citeşte apoi următoarea telegramă trimisă de d. Mareşal Ion Antonescu:

„Cu prilejul deschiderii cursurilor, vă rog să primiţi Dvs., Domnule Rector, profesorii şi studenţii Universităţii din Bucureşti, cel mai bun gând al meu. In cadrul strădaniilor de reclădire naţională, Universitatea românească are îndatoriri cu totul excepţionale. Mai mult decât oricând, Ţara îi cere să fie nu numai o şcoală a cărţii, ci şi una a neamului, să promoveze cultura şi să întărească conştiinţa naţională. Mai mult decât oricând, Universitatea noastră, care a făcut dovada că este pătrunsă de sentimentul mândriei româneşti şi al rostului ce avem de îndeplinit în aşezarea viitoare a lumii, trebue să aleagă şi să pregătească elitele intelectuale, morale şi de muncă, caracterele şi conştiinţele cari să asigure prin spiritul de ordine şi prin conştiinţa lor, înălţarea prin faptă a acestui neam. In credinţa că dela rector şi până la cel mai tânăr dintre studenţi, fiecare în parte şi toţi laolaltă vor răspunde la această sacră poruncă, care nu este a mea ci a Patriei, urez Universităţilor româneşti să pornească la muncă cu convingerea că prin ele şi cu ele vom clădi din temelii noul stat de ordine, de forţă şi de creaţie, pe care avem datoria să-l clădim.

(ss) **Mareşal ION ANTONESCU"**

După lungi şi frenetice aplauze ale asistenţei la adresa Mareşalului Conducător, d. rector Hulubei continuă spunând:

IUBIŢI STUDENŢI,

Ne-am înfiripat şi desvoltat, ca naţiune, pe o binecuvântată regiune a Europei, mănoasă în toate şi în directă legătură cu marea civilizaţie emigrată din orient. Incă cu două mii de ani înainte de Hristos, un schimb constant de populaţie şi bunuri a avut loc între ţinuturile noastre şi strălucitele aşezări mediteraneene. Triburile elene, făuritoare a Eladei, au vieţuit un timp cu noi, pe malurile Dunării, în drumul lor spre cucerirea Egeenilor. Iar mai târziu, legiunile lui Traian, ne-au adus, pe altă cale, achiziţiile eterne ale antichităţii greco-latine. Aşa a apărut miracolul românesc, încrucişare fericită de rase, cu o bogată ereditate sufletească.

Noi nu am atacat nici odată pe nimeni, dar ne-am bătut chiar unul cu o sută, când lăcomia veneticilor ne-a forţat să renunţăm la etica noastră de popor blând. Aşa am menţinut aprinsă, de-alungul secolelor, făclia românismului.

Incercările de veacuri ne cer să nu mai risipim energia în discuţiuni sterile, în ezitări condamnabile şi să înţelegem că nu mai există loc decât pentru o simţire românească; decât pentru un cuget, cugetul românesc; decât pentru o muncă, munca românească.

In promovarea lor, rolul Universităţii este determinant.

Conducătorul ţării şi guvernul său ajută Universitatea cum nu a fost nici odată ajutată cu tot prestigiul şi puterea pe care le-o dă curajoasa şi curata lor dragoste de ţară.

Universitatea le mulţumeşte călduros, şi prin Universitate toată suflarea românească crescută şi formată de ea.

IUBIŢI STUDENŢI,

Tot gândul şi fapta noastră e pentru voi. Trăiţi timpuri de mari prefaceri în lume, trăiţi timpuri cari vor pecetlui pe multă vreme soarta ţării noastre.

Pentru realizarea destinelor noastre de glorie munca voastră ia faţă de apostolat.

Universitatea e cu voi".

Cuvântarea d-lui prof. Mihai Antonescu

MAJESTATE,
DOMNILOR MINIŞTRI,
DOMNULE RECTOR,
DOMNILOR PROFESORI,
DOAMNELOR ŞI DOMNILOR,
STUDENŢI, DRAGII MEI
DRAGI,

Am venit nu să împlinesc o formalitate convenţională, aşa cum adesea s'a obişnuit la noi, ca guvernul să-şi impletească formal strădania cu aceea a Universităţii.

Am venit ca să mărturisesc, în numele guvernului Mareşalului Antonescu, respectul pe care-l are guvernul pentru misiunea naţională a Universităţii şi pentru chemarea de lângă a tineretului nostru.

Şi ca mărturie că această credinţă nu este numai o afirmare, am mândria să aduc azi Universităţii decretul lege privitor la înfiinţarea unor catedre şi conferinţe, adică decretul de reînfiinţare a catedrelor şi conferinţelor care au fost desfiinţate în regimul de tiranie din 1938—1939.

Am ţinut să ştergem prin aceasta cea dintâi — şi nădăjduesc cea din urmă — încercare a unui ministru, străin de şcoală şi de sufletul ei, de a umili mândri universitarului şi de a lovi în aşezarea spirituală a Universităţii Neamului nostru.

Am venit să mărturisesc acest respect şi prin chemarea pe care o adresez azi în numele Mareşalului Antonescu şi al guvernului, Universităţii, profesorilor şi studenţilor ei.

Stăm azi la răscruce de veac. In încleştarea aceasta a lumii, se sbate azi destinul de veacuri al civilizaţiei şi al omenirii.

In plămada aceasta de sânge se zideşte drum nou.

Mari popoare, cârmuite de mari conducători, au asvârlit în balanţa Destinului sângele luptei şi al jertfei pentru a zidi o lume nouă, o lume plină de idealuri curate şi puternice.

In această lume nouă trebue să avem luciditatea de a vedea învăţămintele istoriei.

Ca şi azi, în lumea antică s'a dat o bătălie adâncă între filozofia rafinată, abstractă a lumii greceşti, între rafinamentul distilat care suprimase rădăcinile vieţii din ordinea spirituală şi naţională şi între pragmatismul robust al Romei antice care zidea, în cutremurarea luptei şi în pecetea aramei şi balanţei, drepturi isvorâte din fiinţa şi puterea de viaţă a neamurilor.

Şi azi, se dă în Europa o luptă asemănătoare.

In această luptă, Neamul nostru adaugă, pe lângă răspunderea participării la această frămân-

(Continuare în pag. 3-a)

SE POATE CIRCULA TOATĂ NOAPTEA IN CAPITALĂ, IAR LOCALURILE SE VOR INCHIDE LA ORA 1

Cu începere dela 15 Noembrie 1941, conform ordonanţei nr. 5 a Comandamentului Militar al Capitalei, localurile vor fi deschise până la ora 1, iar circulaţia permisă pe tot timpul nopţei.

SOARTA SEVASTOPOLULUI ESTE PECETLUITĂ

Berlin 15 (Rador). — **Soarta Sevastopolului a devenit o simplă chestiune de timp, declară cercurile autorizate germane.**

Germanii se găsesc pe lângă aceasta într'o situaţie favorabilă, întrucât cucerirea Sevastopolului nu constituie pentru ei o chestiune de prestigiu, aşa cum a fost cazul pentru englezi şi francezi în războiul Crimeii din 1854. Atunci, aceştia au debarcat la 14 Septembrie la Eupatolia. La Sevastopol au întâmpinat o crâncenă rezistenţă datorită în bună parte condiţiilor naturale, când au încercat să ia cu asalt oraşul. Aceste condiţii au permis Sevastopolului să reziste timp de un an de zile. Oraşul nu a fost evacuat decât când general Mac Mahon a cucerit, în Septembrie 1855, bastionul Malakoff.

Este bine, se subliniază la Berlin, să se ştie depe acum aceste lucruri, căci atunci când oraşul Sevastopol va fi cucerit, englezii, după cunoscuta lor metodă, vor anunţa desigur că nu a însemnat cine ştie ce cucerirea Sevastopolului ,căci, date fiind condiţiile naturale, el nu mai putea fi apărat; ei vor declara deasemenea că retragerea incununată cu succes a bolşevicilor trebue considerată drept o faptă de arme egală în importanţă cu retragerea dela Dunkerque.

REZULTATUL PLEBISCITULUI

Consultarea populară a naţiunii, începută în ziua de 9 Noembrie, s'a terminat aseară.

Până la cunoaşterea definitivă a rezultatului acestui plebiscit se desprinde de pe acum, din ultimele cifre publicate, unanimitatea de voturi afirmative, exprimate pentru mareşalul Antonescu, faţă de un infim număr de voturi negative.

Acesta este al doilea plebiscit la care naţiunea a fost chemată în decurs de un an să se pronunţe asupra guvernării mareşalului Antonescu.

Prima consultare s'a făcut la 2 Martie c. în cunoscutele împrejurări tragice pentru ţară, cu fruntariile prăbuşite şi cu ordinea internă sdruncinată. Rezultatul acelui plebiscit a fost 2.960.298 voturi DA şi 2996 voturi NU Naţiunea şi-a exprimat astfel încrederea ei în mareşalul Antonescu.

De data aceasta, după ce prin jertfe sângeroase şi pline de eroism am redobândit provinciile răpite, voinţa naţiunii a fost din nou consultată.

In timp de numai câteva luni armata română, sub comanda mareşalului Antonescu, alături de marii noştri aliaţi a înscris pagini de glorie pe câmpul de luptă, refăcând onoarea naţiunii şi dând speranţa legitimă că toate drepturile neamului vor fi realizate pe deplin.

Această consultare populară capătă astfel, în împrejurările actuale, un caracter deosebit.

Infăptuirea măreaţă a ostaşilor noştri, are desigur aprobarea unanimă a tuturor românilor. Conducătorul statului a chemat naţiunea să se pronunţe acum şi asupra „reorganizării naţionale a statului şi apărării drepturilor neamului", a căror răspundere mareşalul înţelege s'o ia.

Răspunsul naţiunii a fost: 3.323.669 voturi Da şi 65 voturi Nu. Cu prilejul trecutului plebiscit au fost 2996 voturi negative — cifră care pune în evidenţă şi mai mult lipsa de importanţă a celor 65 de voturi negative de astăzi.

O altă constatare care reese din plebiscitul actual este şi numărul mare de voturi exprimate în raport cu numărul populaţiei de astăzi a ţării.

La alegerile din Decembrie 1937, în ţara întregită, cu o populaţie de 19.649.000 locuitori, aveam o massă de alegători de 4.649.163, dintre cari au votat 3.071.695 cetăţeni, iar la alegerile din Februarie 1938, cu o massă de alegători, bărbaţi şi femei, de 5.058.000, şi-au exprimat voinţa 4.303.064 votanţi.

De data aceasta au votat numai bărbaţii dela 21 de ani.

Rezultatul plebiscitului de astăzi este un răspuns la apelul mareşalului Antonescu, la unirea tuturor.

„Dacă vreţi ca România să aibă în această lume nouă rosturi de viaţă unitară şi puternică, dacă vreţi să ducem mai departe ceiace acest an sfânt ne-a adus, şi ca jertfa eroilor desrobitori să nu fie zadarnică, români uniţi-vă aşa cum de atâtea ori s'au unit strămoşii noştri în ceasurile binecuvântate de istorie; uniţi-vă tineri şi bătrâni, ţărănimea, burghezia, cărturarii şi tineretul aşa cum v'aţi unit toţi în cugetul războiului sfânt, sub steagurile armatei desrobitoare".

Rezultatul plebiscitului dovedeşte spiritul de solidaritate care uneşte pe toţi românii în acest moment istoric al ţării. El mai dovedeşte conştiinţa deplină a tuturor drepturilor neamului, care cer să fie împlinite sub strălucirea aceluiaş stindard. La temelia acestei solidarităţi trebue să stea jertfa biruitoare a armatei noastre care ne-a dus la recâştigarea drepturilor noastre la răsărit şi a deschis drumul legitimelor speranţe pentru înfăptuirea tuturor năzuinţelor neamului.

Cifrele provizorii ale votării în cele şapte zile ale plebiscitului

Voturi exprimate „da":	**3.391.160**
Voturi exprimate „nu":	**65**
Numărul votanţilor:	**3.391.225**

Sentinele române la malul Mării de Azov. (P. P.)